

[Margrete Auken]

Begrundelse

Under Nordisk Råds session i Oslo 7.-11. marts 1988 kunne den norske miljøvernminister ikke give tilsagn om, at de nordiske lande støtter det danske forslag, da man ikke havde haft lejlighed til at gennemgå detaljerne. Det er derfor fortsat uklart, om forslaget bliver et nordisk forslag og derfor får større gennemslagskraft. Forslaget er for længst fremsendt til Londonkonventionens sekretariat, og det kan derfor undre, at det nordiske samarbejde ikke har været mere effektivt.

Svar (30/3 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Ved dagsordenen af 10. november 1987 (dagsordensforslag nr. D 16) pålagde Folketinget regeringen »i god tid inden mødet i Londonkonventionens videnskabelige gruppe i marts 1988 at fremsende et gennemarbejdet forslag om et globalt forbud mod havafbrænding til medlemslandene«.

Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at styrelsens forslag til Londonkonventionens videnskabelige gruppe om et globalt forbud mod havafbrænding samtidig med fremsendelse hertil blev fremsendt til sekretariatet for den nordiske kontaktgruppe mod havforurening (NKH).

Miljøstyrelsen anmodede om, at det danske forslag med henblik på at opnå nordisk enighed blev diskuteret på det førstkommande NKH-møde, der finder sted i dagene 12.-14. april umiddelbart før mødet i Londonkonventionens videnskabelige gruppe.

Da forslaget er baseret på teknisk-videnskabelige forhold, har NKH-kontaktpersonerne formentlig ikke anset dokumentet for velegnet til forelæggelse i detaljer for deres respektive ministre forud for mødet i Londonkonventionens videnskabelige gruppe. Dette svarer da også til det, som den norske miljøvernminister udtalte under Nordisk Råds møde, nemlig at miljøministrene endnu ikke havde haft lejlighed til at tage stilling til detaljerne i forslaget, men at Nordisk Ministerråd er positivt indstillet til det danske initiativ.

Londonkonventionen drøfter forslaget på det konsultative møde i efteråret 1988.

Spm. nr. S 775Til **sundhedsministeren** (21/3 88) af:**Birthe Hansen** (SF):

»Har ministeren til hensigt at kontakte de tre amter, Storstrøms, Roskilde og Frederiksborg, som alle tre har lukket for tilgangen til Gigthospitalet i Skælskør?«

Begrundelse

Spørgeren mener, at den beslutning, som de tre amter har truffet, må være i direkte strid med ministerens ideer og tanker omkring sundhed for alle, når man afskærer hofte- og gigtpatienter fra at få genoptræning.

Svar (30/3 88):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Sundhedsstyrelsen har i anledning af spørgsmålet udtalt, at »det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at der fungerer et fortrinligt samarbejde mellem Gigthospitalet i Gråsten og Skælskør og de amtskommunale sygehuse, som benytter disse hospitaler.

Om de tre ovennævnte amtskommuners benyttelse af Gigthospitalet i Skælskør kan oplyses, at Frederiksborg Amtskommune i forbindelse med revision af amtets visitationsretningslinier i marts 1988 har opretholdt de hidtil gældende retningslinier om, at patienter kan henvises til Gigthospitalet i Skælskør. Henvi- ning skal som hidtil ske gennem overlægerne på reumatologisk afdeling, Centralsygehuset i Hillerød.

I Storstrøms Amtskommune har man ikke benyttet Gigthospitalet i Skælskør siden januar 1981, hvor man fandt ud af, at man havde rigelig sengekapacitet på de reumatologiske afdelinger på henholdsvis Nykøbing F. og Næstved sygehuse til behandling af gigtpatienter.

I Roskilde Amtskommune udløb aftalen med Gigthospitalet i Skælskør med udgangen af 1987, og amtskommunen besluttede ikke at forny aftalen, men lade den omhandlede patientkategori behandle på egne sygehuse, som begge har ansat en reumatologisk overlæge.«

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse og agter ikke at foretage mig videre i sagen.

Spm. nr. S 776Til **socialministeren** (21/3 88) af:**Birthe Hansen** (SF):